

ТРАНСКРАНИАЛНИ ОПЕРАТИВНИ ДОСТЪПИ КЪМ ОРБИТАТА

Христо Цеков¹ , Тома Спириев¹ , Асен Цеков¹ , Марин Маринов² , Емануил Найденов² , Кирил Романски² , Славомир Кондов¹ , Валентин Пелинков¹

1 Отделение по неврохирургия, Токуда болница София

2 Клиника по неврохирургия, УМБАЛ „Св. Иван Рилски“, София

Резюме

Въведение: Орбитата е отворена навън пирамидална кухина граничеща със затворени анатомични пространства (черепна кухина, въздухоносни синуси), които позволяват създаването на оперативни достъпи към нейното съдържимо, позволяващи максимален комфорт за неврохирурга.

Цел: Да се проследи в исторически и технологичен план развитието на транскраниалните оперативни достъпи, техните предимства и недостатъци пречупени през призмата на нашия опит натрупан през последните 25 години.

Материал и методи: За 30 годишен период от време в Клиниката по неврохирургия при УМБАЛ „Св. Иван Рилски“ и за 7 годишен период в Отделението по неврохирургия при Токуда болница са извършени общо 604 оперативни интервенции по повод патологични процеси ангажиращи орбитата и нейното съдържимо. Проследява се еволюцията на транскраниалните оперативни достъпи в зависимост от развитието на образната диагностика, интраоперативната диагностика и микроневрохирургична техника. Прилагани са няколко основни оперативни достъпа: класическа краниоорбитална трепанация, краниоорбитална трепанация с отстраняването на горния орбитален ръб, фронтотемпорална/ супраорбитална орбитотомия, птерионална трепанация, като в зависимост от вида и локализацията на процеса тези достъпи са модифицирани или комбинирани с други. Резултатите са съпоставими с данните от литературата.

Заклучение: Транскраниалните оперативни достъпи се явяват основни оперативни достъпи към ретробулбарното пространство и краниоорбитално разположените структури. Правилното прецизиране на патологичния процес и достъпът към него е гаранция за успеха на една интервенция в тази област.

Ключови думи: Орбитална хирургия, оперативни достъпи.

TRANSCRANIAL APPROACHES TO THE ORBIT

Abstract

Introduction: The orbit is open outside pyramidal anatomical space characterized by difficult anatomy features.

Objective: To trace the historical and technological development plan transcranial operational accesses, their advantages and disadvantages and to share our experience gained over the last 25 years.

Material and Methods: For 30 year period in the Department of Neurosurgery at the University Hospital “Sv. Ivan Rilski”: for seven years in the Department of Neurosurgery at Tokuda Hospital , a total of 604 interventions for pathological processes involving the orbit and its contents. Traces the evolution of transcranial approaches depending on the development of diagnostic imaging,

intraoperative diagnosis and equipment. Several key approaches are described: classical craniorbital approach, craniorbital approach with the removal of the orbital rim, frontotemporal/supraorbital orbitotomy, pterional approach; depending on the type and localization of these accesses are modified or combined with others. Our results are comparable with those of the literature.

Conclusion: Transcranial approach is fundamental operational access to the retrobulbar space and craniorbital structures. Proper planning and understanding the relationship of process to the surrounding normal structures and access to it is a guarantee for the success of an intervention in this area.

Keywords: orbital surgery, transcranial approaches.